

L'ACTIU I EL PASSIU DELS XICS

Potser és a causa de la meua deformació professional que sovint tendeixo a veure i a valorar la vida d'un organisme des d'un punt de vista econòmic, és a dir, considerant l'administració ordenada d'uns elements per tal d'obtenir uns béns o serveis. Davant d'un organisme em pregunto: Què té aquesta entitat? De què disposa? Què necessita per a tirar endavant?

Fent un símil entre l'estructura patrimonial d'una empresa i la nostra colla, trobo tres punts que destaquen positivament i tres més que són punts que s'han d'enfortir o consolidar. Com a positius tenim:

-Un actiu intangible de recursos humans. És el bon ambient que es respira a la colla basat en l'afició compartida d'aixecar castells, en la il·lusió per a aconseguir els objectius que ens hem fixat i en el fet que tots som útils per al bastiment del castell.

-L'acumulació de reserves. La colla té la dinàmica d'anar sempre endavant.

Amb cinc anys d'història la línia que s'ha seguit ha estat ascendent (mai millor dit), ja que hem aconseguit cada any els objectius proposats. Estem ben considerats dins el món casteller.

-Es reparteixen dividends. Escampem les bones energies que creem. Donem testimoni del poble de Granollers; tal com diu en Jordi Oliveres: "Fem sovint d'ambaixadors de la Festa de la capital granollerina". I d'una forma més àmplia, **en fer castells fem cultura**, donem testimoniatge d'una tradició del nostre poble i mantenim la voluntat de fidelitat a aquesta tradició.

De punts que reflecteixen mancances i en els que cal treballar pensant en el futur de la colla, en veig tres, relacionats entre ells i complementaris:

-L'actiu és baix en recursos humans. Ens falta potencial humà per a consolidar més la colla. Amb els que som, podem fer els castells que fem ara, però per passar al grup de colles de castells de vuit i, a mig termini, al de colles de castells folrats, necessitem ampliar el nombre de castellers. La colla hauria d'esdevenir una entitat de caràcter social que aglutinés una massa de gent nombrosa i heterogènia.

-No hi ha actiu fix en infraestructura material. Ens manca el local social per dur a terme els assajos i, alhora, per ser un lloc de trobada i relació entre els diferents membres de l'entitat.

-Subvencions o quantitats donades a associacions declarades d'utilitat pública. Cal interessar l'ajuntament en l'activitat casteller. Les ajudes obtingudes fins ara eren vàlides per un moment inicial de naixement de

la colla, però la seva progressió i els seus nous objectius ens porten a un altre nivell que fa que els haguem d'explicar a nivell institucional. Ara ens toca sensibilitzar l'ajuntament, format per totes les forces polítiques, que ara sí que tenen veu i vot, per a mostrar-li que l'activitat casteller és una de les més rendibles com a activitat cultural i de lleure, amb projecció de futur i estimulant per als joves, pel nombre de persones que se'n beneficien i per l'efecte de representativitat.

5 de 7 descarregat per Festa Major. Ohhh!!! Quina Porxada més plena!!!

la colla, però la seva progressió i els seus nous objectius ens porten a un altre nivell que fa que els haguem d'explicar a nivell institucional. Ara ens toca sensibilitzar l'ajuntament, format per totes les forces polítiques, que ara sí que tenen veu i vot, per a mostrar-li que l'activitat casteller és una de les més rendibles com a activitat cultural i de lleure, amb projecció de futur i estimulant per als joves, pel nombre de persones que se'n beneficien i per l'efecte de representativitat.

DEFECTES DE LES PARTS D'UN CASTELL

És molt difícil per nosaltres explicar amb paraules els defectes del món casteller, perquè som conscients que nosaltres també estem inclosos en molts d'ells.

*Comencem per la pinya:

Què direm de la pinya... La pinya està formada per un gran grup de gent que xerra, xerra, xerra i xerra. Però a la mínima que l'Oliveres crida "Voleu callaaaaaaar!!!", què us penseu que passa? Que no se sent ni una mosca. Però també hem de dir que tenim una pinya collonuda i que sense ella no podríem fer res.

*A continuació, tenim els segons...

Podem dir que moltes croses, o més ben dit, totes les croses es queixen de la forta oloreta a formatge dels peus dels segons. L'altre dia,

en un assaig normal i corrent, vam veure com un terç (l'Abel) suava la gota gorda fent l'escaleta a un segon, perquè normalment als segons els sobra una mica, massa, molt de greix.

*Parlem dels terços:

Ja sabem que un terç pot arribar a fer molta força, pero... a l'Andreu Merlos li surt la força pel cul. Sí, sí, tal com sona; fa uns pets que fan una oloreta que et poden arribar a deixar fora de control! Això no vol dir que l'Andreu sigui l'únic, però sempre l'inxampem a ell.

*Ara toca als quarts:

Voldríem parlar amb el cap de colla (en Jordi Contreras) perquè instal·li, al pis dels quarts, un saló de perruqueria mòbil; ja sabeu, de "quita y pon", perquè al mig d'un castell, la Georgina es deixa anar de mans, com si no passés res, i comença a retocar-se el cabell per estar maca. Ja em diràs, qui vol estar maca, enmig d'un castell, quan en dècimes de segon pots passar de veure el cel a veure el terra.

*Els dosos:

Els dosos s'han inventat un nou diccionari de frases tontes per a la colla, perquè sempre que són a dalt del castell diuen frases com ara: "Que no puc!", "Em cau el peu!", "Ei! Posa bé el peu, finet!", "Els meus cabells!", "Agafa-li el peu!", "Aixeca el colze!", etc.

*El torn dels aixecadors:

Quasi tots els nostres aixecadors són força petits. Deu ser per això que com que els costa molt pujar fins a dosos, quan s'hi col·loquen a

